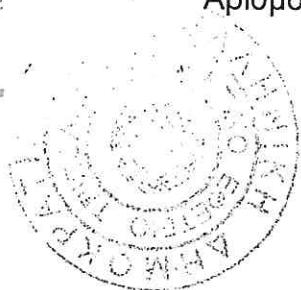

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΤΡΙΠΟΛΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β' ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Απριλίου 2018, με δικαστές τους: Νικόλαο Σκαρβέλη, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Γεωργία Σπυροπούλου και Ιωάννη Πολυχρόνη (εισηγητή), Εφέτες Δ.Δ. και γραμματέα την Ελένη Αγγελοπούλου, δικαστική υπάλληλο

για να δικάσει την από 4.3.2016 έφεση

της εταιρείας «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ (Δ.Α.Ε.Κ.)», που εδρεύει στην Κόρινθο (οδός Κύπρου 84), εκπροσωπήθηκε νομίμως και παραστάθηκε δια του δικηγόρου Αντωνίου Χανιώτη, με την από 16.4.2018 δήλωση του άρθρου 133 παρ. 2 ΚΔΔ.

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον Προιστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Κορίνθου, και παραστάθηκε δια της εξουσιοδοτημένης υπαλλήλου της ΔΟΥ Τρίπολης Σοφίας Τσιπιανίτη.

και της 48/2015 οριστικής απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου.

Η κρίση του είναι η εξής:

1.Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση έφεσης δεν απαιτείται κατά το νόμο η καταβολή παραβόλου (άρθρο 276 παρ.1 Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, Ν.3463/2006, Α' 114), το δε καταβληθέν από την εκκαλούσα;α δημοτική επιχείρηση παράβολο (σχ. τα 1404113 και 4088179 ειδικά έντυπα σειράς Α') πρέπει να της επιστραφεί ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης (άρθρο 277 παρ. 11 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας).

2.Επειδή, με την κρινόμενη έφεση ζητείται παραδεκτώς η εξαφάνιση της 48/2015 οριστικής απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου, με την οποία απορρίφθηκε η από 14.8.2008 προσφυγή της δημοτικής επιχείρησης "ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ" (ΑΚΔΕΔΚ) (κατά την εκδίκαση της οποίας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου είχε συνεχίσει τη δίκη ως διάδοχός της και είχε παραστεί η ήδη εκκαλούσα), με αίτημα την ακύρωση της 168/9.6.2008 απόφασης επιβολής προστίμου ΚΒΣ του Προισταμένου ΔΟΥ

Κορίνθου. Με την απόφαση αυτή επιβλήθηκε σε βάρος της εν λόγω εταιρείας συνολικό πρόστιμο 80.865,96 ευρώ, κατ' άρθρο 5 του ν.2523/1997, με την αιτιολογία ότι κατά τη διαχειριστική περίοδο 1.1. έως 31.12.2004 ζήτησε και έλαβε δύο (2) φορολογικά στοιχεία, τα οποία είναι στο σύνολό τους εικονικά, αφού εκδόθηκαν για συναλλαγές ανύπαρκτες.

3.Επειδή, στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 ΚΔΔ, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 17 του ν.4446/2016 (ΦΕΚ Α' 240/22.12.2016) και ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 32 του νόμου αυτού, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται ότι: «Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης». Η ανωτέρω νέα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 (εδ. β') του ΚΔΔ έχει πεδίο εφαρμογής στις υποθέσεις οι οποίες συζητήθηκαν ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου μετά την 22.12.2016 (ΣΤΕ 951/2018, 458-9/2018, πρβλ. ΣΤΕ 167-169/2017 επταμ. σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 του ίδιου ν.4446/2016), δεδομένου ότι, κατά γενική δικονομική αρχή, η νεότερη ρύθμιση καταλαμβάνει τις υποθέσεις που είχαν εκδικασθεί/συζητηθεί μετά το χρόνο έναρξης της ισχύος της (ΣΤΕ 951/2018, 458-9/2018, πρβλ. ΣΤΕ 167-169/2017 επταμ., 3953/2007, 2467/2001).

4. Επειδή, το άρθρο 4 του (κυρωθέντος με τον ν. 1705/1987, Α' 89) Έβδομου Πρόσθετου Πρωτόκολλου (7ου ΠΠ) της ΕΣΔΑ ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι: «Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ίδιου Κράτους για μια παράβαση για την οποία ήδη αθώωθηκε ή καταδικάσθηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με τον νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού». Κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, προκειμένου να ενεργοποιηθεί η προβλεπόμενη σε αυτήν απαγόρευση (ne bis in idem), απαιτείται, κατ' αρχήν, να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: (α) να υπάρχουν περισσότερες της μίας διακεκριμένες διαδικασίες επιβολής κύρωσης, οι

οποίες δεν συνδέονται στενά μεταξύ τους, (β) οι διαδικασίες αυτές πρέπει να είναι "ποινικές" κατά την αυτόνομη έννοια της ΕΣΔΑ, ήτοι βάσει των κριτηρίων Engel, κατ' εφαρμογή των οποίων μπορούν να θεωρηθούν ως "ποινικές" και κυρώσεις που επιβάλλονται από διοικητικά όργανα, εν όψει της φύσης των σχετικών παραβάσεων ή/και του είδους και της βαρύτητας των προβλεπόμενων για αυτές διοικητικών κυρώσεων, (γ) η μία από τις εν λόγω διαδικασίες πρέπει να έχει περατωθεί με αμετάκλητη απόφαση και (δ) οι διαδικασίες πρέπει να στρέφονται κατά του ίδιου προσώπου και να αφορούν στην ίδια κατ' ουσίαν παραβατική συμπεριφορά (βλ. ΣτΕ 1992/2016 επταμ., 167-169/2017 επταμ., 680/2017 επταμ., 2987/2017 επταμ., 175/2018 κ.ά.). Ειδικότερα, η δεύτερη διαδικασία πρέπει να αφορά στο ίδιο ιστορικό γεγονός με την πρώτη (βλ. ΑΠ Ολομ. 1/2011), ήτοι στο αυτό σύνολο συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, τα οποία συνδέονται αναπόσπαστα μεταξύ τους, χρονικά και τοπικά, και η συνδρομή των οποίων είναι απαραίτητη για την επιβολή της κύρωσης (βλ. ΕΔΔΑ ευρ. συνθ. 10.2.2009, 14939/03, Zolotukhin κατά Ρωσίας, σκέψη 84 - πρβλ. ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-524/15, Menci, ECLI:EU:C:2018:197, σκέψεις 34-38). Όπως έχει ήδη κριθεί (βλ. ΣτΕ 1992/2016 επταμ., 167-169/2017 επταμ., 680/2017 επταμ., 2987/2017 επταμ., 1778/2017, 3174/2017, 284/2018 κ.ά.), ενόψει και των αποφάσεων του ΕΔΔΑ Ruotsalainen κατά Φινλανδίας της 16.6.2009, Καπετάνιος και λοιποί κατά Ελλάδος της 30.4.2015, Σισμανίδης και Σιταρίδης κατά Ελλάδος της 9.6.2016 και Α και Β κατά Νορβηγίας της 15.11.2016, το άρθρο 4 παρ. 1 του 7ου ΠΠ της ΕΣΔΑ αντιτίθεται, καταρχήν, στην εκκίνηση και εξακολούθηση διοικητικής, κατά το εθνικό δίκαιο, διαδικασίας και δίκης περί της επιβολής διοικητικής χρηματικής κύρωσης για φορολογική/τελωνειακή παράβαση, όταν για την ίδια κατ' ουσίαν παράβαση έχει ήδη περατωθεί αμετάκλητα η αντίστοιχη ποινική, κατά το εθνικό δίκαιο, διαδικασία. Ανάλογο κανονιστικό περιεχόμενο έχουν και οι διατάξεις των άρθρων 50 και 52 (παρ. 1) του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-524/15, Menci, σκέψεις 60-62), λαμβανομένου υπόψη ότι η εξακολούθηση διαδικασίας ή δίκης για την επιβολή διοικητικού

προστίμου ποινικού χαρακτήρα για παράβαση της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας βαίνει, καταρχήν, προδήλως πέραν των όσων απαιτούνται για την επίτευξη του σκοπού της καταπολέμησης της δασμοφοροδιαφυγής και της είσπραξης των οφειλόμενων φόρων ή/και δασμών, εφόσον υπάρχει είτε αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, που διαπιστώνει ότι δεν στοιχειοθετείται η επίμαχη φορολογική παράβαση (πρβλ. ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-596/16 και C-597/16, Di Puma & Zecca, ECLI:EU:C:2018:192, σκέψεις 33-34 και 41-45, σε συνδυασμό με ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-524/15, Mencì, σκέψεις 41, 46 και 52), είτε αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, δυνάμενη να καταστείλει τη διαπραχθείσα παράβαση κατά τρόπο αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό (πρβλ. ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-537/16, Garlsson Real Estate SA και άλλοι, ECLI:EU:C:2018:193, σκέψεις 48 και 57-59, σε συνδυασμό με ΔΕΕ μειζ. συνθ. 20.3.2018, C-524/15, Mencì, σκέψεις 41, 46 και 52).

5.Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, μεταξύ των οποίων και η από 7.5.2008 έκθεση ελέγχου εφαρμογής διατάξεων του π.δ.186/1992 (ΚΒΣ) των υπαλλήλων της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) της Περιφερειακής Διεύθυνσης Πελοποννήσου Αικατερίνης Λάμπρου και Κωνσταντίνου Παύλου, προκύπτουν τα εξής: Η πρώην δημοτική επιχείρηση με την επωνυμία «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ (Α.Κ.Δ.Ε.Δ.Κ.)», η οποία τηρούσε βιβλία Γ' κατηγορίας ΚΒΣ και την οποία διαθέχθηκε στην έννομη σχέση της πρωτόδικης δίκης η εκκαλούσα, στις 12.10.2007 υπέβαλε, διά του Προέδρου της, μηνυτήρια αναφορά ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Κορίνθου, στην οποία ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι, κατά τον έλεγχο που διενεργήθηκε από ορκωτό λογιστή στις οικονομικές της καταστάσεις των ετών 2001-2005, δεν τέθηκαν υπόψη του ελέγχου, αν και ζητήθηκαν, όσον αφορά τις 251/30.6.2004 και 252/5.7.2004 αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, η σχετική απόφαση ανάθεσης από τον Πρόεδρο ή το Δ.Σ. της επιχείρησης, ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης και βεβαίωση του αρμοδίου οργάνου για την ολοκλήρωση και παραλαβή του έργου που αφορούν, δηλ. τη μελέτη και εκπόνηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Οι αποδείξεις αυτές είχαν εκδοθεί από τον Σολομώντα Αντωνίου, ο οποίος, κατά

το χρόνο έκδοσής τους, ήταν Πρόεδρος του Δ.Σ. της δημοτικής αυτής επιχείρησης. Στη συνέχεια, κατόπιν παραγγελίας του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Κορίνθου, διενεργήθηκε επιτόπιος έλεγχος από υπαλλήλους της Περιφερειακής Διεύθυνσης Πελοποννήσου για τις διαχειριστικές περιόδους 2000 έως 2004 και 2007, κατά τον οποίο κατασχέθηκαν, μεταξύ άλλων, τα πρωτότυπα των ως άνω δύο αποδείξεων, έκδοσης Σολομώντος Αντωνίου προς την τότε «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ - Α.Κ.Δ.Ε.Δ.Κ.», αξίας (χωρίς ΦΠΑ) 23.483,83 και 16.949,15 ευρώ, αντιστοίχως, με αιτιολογία τη μελέτη και εκπόνηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων και με σημείωση, επ' αυτών, ότι είχαν εξοφληθεί. Στην 274/2007 πρόσκληση για προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων, η εταιρεία, με το 213/30.11.2007 έγγραφο ανέφερε ότι δεν βρέθηκε κανένα ιδιωτικό συμφωνητικό για την ανάθεση του έργου στον πρώην Πρόεδρο Σολομώντα Αντωνίου ή βεβαίωση αρμοδίου οργάνου της επιχείρησης για την ολοκλήρωση και παραλαβή του έργου. Κατόπιν αυτών, ο έλεγχος, αφού έλαβε υπόψη, μεταξύ άλλων, ότι εκδότης των αποδείξεων ήταν ο τότε Πρόεδρος της επιχείρησης, ότι η αναφερόμενη στις αποδείξεις αιτιολογία ήταν ελλιπής, γενική και αόριστη, ως προς την περιγραφή του είδους των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν, αφού δεν αναγραφόταν ποιοό ήταν το συγκεκριμένο πρόγραμμα και ποιές εργασίες έγιναν, ότι δεν βρέθηκε ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης του έργου ούτε βεβαίωση για την ολοκλήρωση και την παραλαβή του, ότι η εξόφληση των αποδείξεων φέρεται να έγινε με μετρητά, παρά τη ρητή πρόβλεψη του νόμου για υποχρέωση εξόφλησης αγοράς αγαθών ή λήψης υπηρεσιών άνω των 15.000 ευρώ με δίγραμμη επιταγή ή μέσω τραπεζικού λογαριασμού και ότι ο εκδότης των αποδείξεων δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση για προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αποδείξεις ήταν εικονικές και αφορούσαν συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους. Με βάση τις διαπιστώσεις αυτές του ελέγχου, ο Προϊστάμενος της ΔΟΥ Κορίνθου με την 168/9.6.2008 απόφασή του επέβαλε σε βάρος της εταιρείας συνολικό πρόστιμο 80.865,96 (23.483,83 συν 16.949,15 = 40.432,98 X 2) ευρώ, με την αιτιολογία ότι ζήτησε και έλαβε δύο αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, οι οποίες είναι στο σύνολό τους εικονικές, αφού εκδόθηκαν για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 13 παρ. 1 του π.δ. 186/1992, σε

συνδυασμό με αυτές των άρθρων 13 παρ. 2 και 3, 12 παρ. 14 και 15, 7, 19 παρ 1B, 18 παρ. 2,3,5,7 και 9 και 2 παρ. 1 του ίδιου π.δ. και των διατάξεων των άρθρων 9 και 19 παρ. 1,2 και 4 του ν.2523/1997.

6.Επειδή, με την 223/14.2.2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Ναυπλίου ο Σολομών Αντωνίου κηρύχθηκε αθώος της κατηγορίας για αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων κατ' εξακολούθηση. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή αποδείχθηκαν τα εξής: « Ο κατηγορούμενος όντας Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Κορινθίων ορίσθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πρόεδρος της Αναπτυξιακής και Κατασκευαστικής Δημοτικής Επιχείρησης του Δήμου Κορινθίων (Α.Κ.Δ.Ε.Δ.Κ.), αξίωμα που είναι άμισθο. Ο ίδιος, ο οποίος είναι φυσικός, διατηρούσε Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών και γνώριζε τις διαδικασίες που απαιτούνται για τη συμμετοχή σε επιδοτούμενα Ευρωπαϊκά Προγράμματα. Έτσι παρέσχε τεχνογνωσία στην επιχείρηση της οποίας ήταν Πρόεδρος και έτσι αυτή μπόρεσε να συμμετάσχει σε πολλά Ευρωπαϊκά Προγράμματα, όπως π.χ. το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι», το πρόγραμμα «Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων», το πρόγραμμα «Υποστήριξη Επιχειρηματικού Τουρισμού», στα οποία χάρις στη συμβολή του αυτή μπόρεσε να συμμετάσχει η επιχείρηση. Για να αμειφθεί για τις υπηρεσίες του αυτές κατά τη λήξη της θητείας του εξέδωσε ο ίδιος ως ιδιοκτήτης του Κέντρου Ελευθέρων Σπουδών τις δύο αποδείξεις που αναφέρονται στο διατακτικό, τις οποίες αποδέχθηκε επίσης ο ίδιος ως Πρόεδρος της Επιχείρησης. Ανεξαρτήτως της προφανούς παρανομίας να αναθέτει ο ίδιος στον εαυτό του έργο και να τον πληρώνει γι' αυτό, ο κατηγορούμενος αποδεικνύεται ότι παρέσχε πράγματι το ανωτέρω έργο της παροχής τεχνογνωσίας και γι' αυτό, αφού η συναλλαγή δεν είναι εικονική, θα πρέπει αυτός να κηρυχθεί αθώος». Όπως προκύπτει από το 809/9.12.2013 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Εφετείου Ναυπλίου, κατά της απόφασης αυτής δεν κατατέθηκε ένδικο μέσο και, συνεπώς, η απόφαση αυτή κατέστη αμετάκλητη. Επίσης, με την 105/21.2.2013 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Ναυπλίου ο Σολομών Αντωνίου κηρύχθηκε αθώος της κατηγορίας για «απάτη κατ' εξακολούθηση από δράστη που διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος και η αντίστοιχη ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 15.000 ευρώ» και «απείθεια» που αφορούσαν την έκδοση των δύο ως

άνω αποδείξεων. Σύμφωνα με την απόφαση: «δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε την πράξη της απάτης. Συγκεκριμένα, δεν αποδείχθηκε ότι κατά τους αναφερόμενους στο διατακτικό χρόνους με την ιδιότητα του Προέδρου του Δ.Σ. της εταιρείας με την επωνυμία «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ» έβλαψε την περιουσία της ως άνω μηνύτριας Δημοτικής Επιχείρησης, πείθοντας τα μέλη του Δ.Σ. αυτής για τη σύνταξη μελέτης και εκπονήσεως έργου ευρωπαϊκών προγραμμάτων με το εδρεύον στην Κόρινθο Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών με την επωνυμία «EDUCATION SYSTEM», ιδιοκτησίας του κατηγορουμένου και για την καταβολή σ' αυτόν ως αμοιβή χρηματικού ποσού ύψους 40.432,98 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, ποσό για το οποίο αυτός εξέδωσε τις αναγραφόμενες στο διατακτικό δύο αποδείξεις πληρωμής, γνωρίζοντας ότι οι εν γένει συναλλαγές ήταν ανύπαρκτες, αφού όπως αποδείχθηκε ο κατηγορούμενος τέλεσε το έργο που του ανετέθη και συνεπώς η μηνύτρια ουδόλως εξαπατήθη. Επιπλέον για την β' πράξη πρέπει να κηρυχθεί अपαράδεκτη η ποινική δίωξη λόγω δεδικασμένου, αφού η εικονικότητα ή μη των αναφερομένων στο διατακτικό τιμολογίων έχει ελεγχθεί και ερευνηθεί με τις υπ' αρ. 223 και 224/14.2.2012 αποφάσεις του Τριμελούς Εφετείου Ναυπλίου που κατέστησαν αμετάκλητες». Και η απόφαση αυτή κατέστη αμετάκλητη, όπως προκύπτει από το 90/9.12.2013 πιστοποιητικό της Γραμματέως του Εφετείου Ναυπλίου.

7.Επειδή, με την εκκαλούμενη απόφαση απορρίφθηκε η προσφυγή της ως άνω εταιρείας κατά της 168/9.6.2008 απόφασης επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Κορίνθου. Ειδικότερα, με την εκκαλούμενη απόφαση, αφού, μεταξύ άλλων, λήφθηκε υπόψη και συνεκτιμήθηκε το περιεχόμενο των πιο πάνω αποφάσεων του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Ναυπλίου και του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Ναυπλίου, κρίθηκε, με την ειδικότερη αιτιολογία που διαλαμβάνεται σ' αυτή, ότι οι επίμαχες αποδείξεις ήταν εικονικές, ως αφορώσες συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους και, συνεπώς, η ως άνω εταιρεία υπέπεσε στην παράβαση της λήψης δύο εικονικών φορολογικών στοιχείων και, κατ' ακολουθίαν, νομίμως και αιτιολογημένως της επιβλήθηκε το ένδικο πρόστιμο με την πιο πάνω απόφαση του Προϊσταμένου της ΔΟΥ Κορίνθου. Ήδη, με την κρινόμενη έφεση, η εκκαλούσα ζητά την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης,

υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι η κρίση της είναι εσφαλμένη, εφόσον κρίθηκε αμετακλήτως από δύο Ποινικά Δικαστήρια ότι οι συναλλαγές για τις οποίες εκδόθηκαν οι δύο επίμαχες αποδείξεις δεν ήταν εικονικές, αφού το έργο που αφορούσαν εκτελέστηκε. Ενόψει αυτού, η εκκαλούσα προβάλλει ότι δεν υπέπεσε στην παράβαση της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων, η αντίθετη δε κρίση της εκκαλούμενης έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. και το άρθρο 4 του Εβδομού Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

8.Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και λαμβάνοντας υπόψη ότι με την 223/14.2.2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Ναυπλίου, καθώς και με την 105/21.2.2013 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Ναυπλίου, που έχουν καταστεί αμετάκλητες, ο εκδότης των επίμαχων αποδείξεων, μετά από ουσιαστική εκτίμηση όλων των πραγματικών περιστατικών, αθώωθηκε από τις κατηγορίες που του αποδόθηκαν, αφού αποδείχθηκε ότι οι υπηρεσίες που αφορούσαν οι αποδείξεις παρασχέθηκαν και, συνεπώς, οι αποδείξεις αυτές δεν ήταν εικονικές, και λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπόψη το γεγονός ότι τα πραγματικά περιστατικά, στη συνδρομή των οποίων θεμελιώθηκε η επιβολή της ένδικης κύρωσης, είναι ακριβώς εκείνα στην έλλειψη των οποίων στηρίχθηκε η αθώωση από τα Ποινικά Δικαστήρια με τις πιο πάνω αποφάσεις, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εκκαλούσα δεν υπέπεσε στην παράβαση της λήψης εικονικών αποδείξεων παροχής υπηρεσιών κατά τη χρήση 2004 και, ως εκ τούτου, ο καταλογισμός του ενδίκου προστίμου δεν είναι νόμιμος. Έτσι, η εκκαλούμενη απόφαση που δέχθηκε τα αντίθετα έσφαλε, κατά το βάσιμο σχετικό λόγο της έφεσης, και πρέπει να εξαφανιστεί.

9.Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, και δικάζοντας περαιτέρω την προσφυγή πρέπει, με βάση όσα προεκτέθηκαν, να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η 168/9.6.2008 απόφαση επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου ΔΟΥ Κορίνθου. Τέλος, πρέπει το παράβολο που κατατέθηκε να επιστραφεί στην εκκαλούσα (άρθρο 277 παρ.11 ΚΚΔ), κατ' εκτίμηση δε των περιστάσεων, να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας(άρθρο 275 παρ. 1 εδάφιο τελευταίο ΚΔΔ).

Διά ταύτα

Αριθμός απόφασης: 46/2020

Δέχεται την έφεση.

Εξαφανίζει την 48/2015 οριστική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου και δικάζοντας περαιτέρω την από 14.8.2008 προσφυγή

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την 168/9.6.2008 απόφαση επιβολής προστίμου ΚΒΣ του Προισταμένου ΔΟΥ Κορίνθου.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου που καταβλήθηκε στην εκκαλούσα.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας και των δύο βαθμών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Τρίπολη στις 4.9.2018

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΑΡΒΕΛΗΣ

και αντ' αυτού η αρχαιότερα της συνθέσεως Γεωργία Σπυροπούλου, Εφέτης Δ.Δ., λόγω προαγωγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας και αποχωρήσεως τούτου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε δημόσια συνεδρίαση στις 28.2.2020 με Προεδρεύουσα την Γεωργία Σπυροπούλου, Εφέτη Δ.Δ., λόγω προαγωγής του Προέδρου του Δικαστηρίου Νικολάου Σκαρβέλη στο Συμβούλιο της Επικρατείας και επειδή κωλύονταν οι Πρόεδροι Εφετών Δ.Δ. που υπηρετούν στο Δικαστήριο.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

